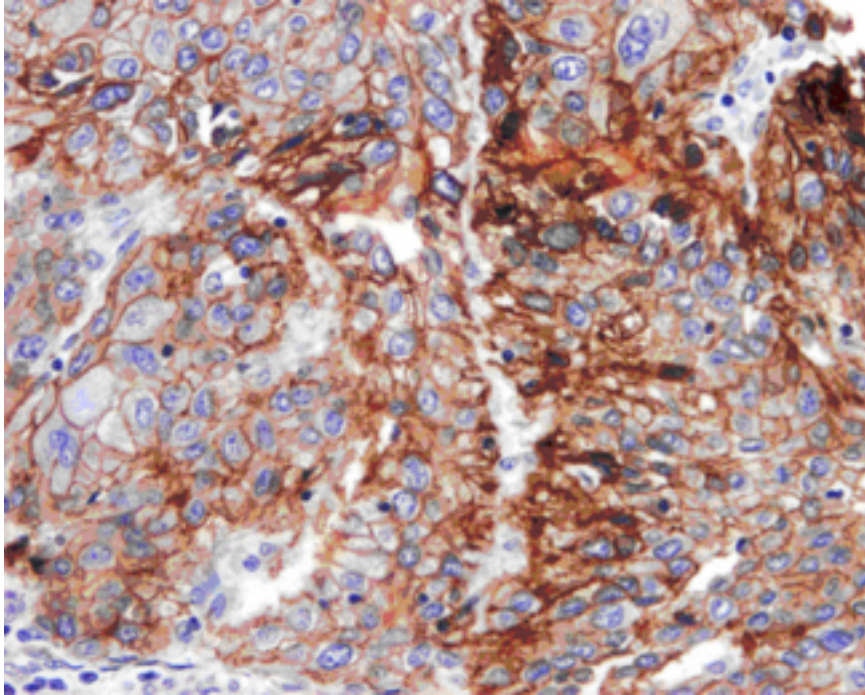


Tumors transicionals d'ovari: l'important rau en la diferència

07/2009 - **Medicina i Salut.** El càncer d'ovari és el sisè més comú en dones després del càncer de pell, i encara a dia d'avui les causes no s'han determinat amb precisió. De tota manera, ara per ara ocupa el cinquè lloc com a causa de mort en dones, la qual cosa es tradueix en una preocupació general i en la voluntat d'implementar la investigació científica actual. Seguint aquest objectiu, l'article següent, publicat recentment a l'*American Journal of Surgical Pathology*, ha estudiat els trets clínics, patològics i moleculars de dos grups de tumors transicionals d'ovari (neoplàsies que deriven de la superfície epitelial que recobreix l'ovari): els tumors de Brenner i els carcinomes de cèl·lules transicionals (CCT). Les diferències que els dos presenten quant a la via tumorigènica i valors de pronòtic podrien facilitar l'obertura de nous camins d'investigació.

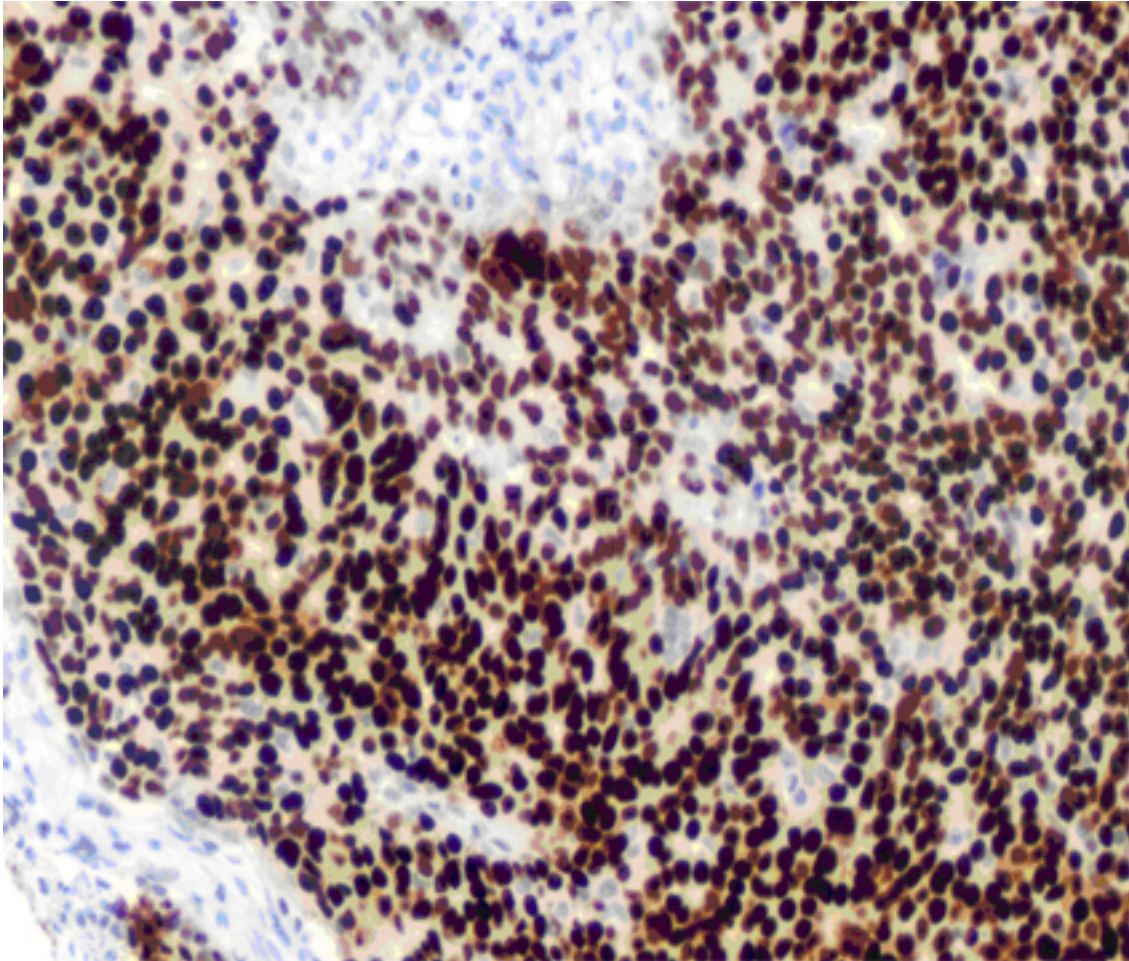


Alta immunoexpressió d'EGFR en un Tumor de Brenner maligne

Els dos tipus de carcinomes transicionals de l'ovari, tumors de Brenner i CCT tenen vies de carcinogènesi independents i diferent valor pronòstic.

Els tumors transicionals de l'ovari representen un 1-2% dels tumors ovàrics. Estan formats per cèl·lules epitelials de morfologia similar a les cèl·lules urotelials. Es divideixen en: 1) tumors de Brenner (benignes, borderline o malignes), i 2) carcinomes de cèl·lules transicionals (CCT). La seva distinció és important perquè les dues neoplàsies tenen pronòstics diferents. Les alteracions genètiques moleculars d'aquests tumors estan poc investigades.

Per aprofundir més en les vies de carcinogènesi i en el paper de les alteracions genètiques en la patogènia dels dos grups de tumors transicionals, s'han basat en la teoria dualística de carcinogènesi recentment observada en altres models de carcinoma d'ovari. Aquesta teoria divideix els tumors en baix i alt grau, en base a les seves característiques clíniques, patològiques i alteracions genètiques. Així, es consideren dos grups de tumors diferents, amb patogènesi, comportament biològic i pronòstic propis, i no com diferents graus d'una mateixa neoplàsia.



Tinció de p53 en un carcinoma de cèl·lules transicionals.

Amb l'objectiu de determinar les alteracions moleculars dels tumors transicionals de l'ovari, s'han realitzat un anàlisi genètic, immunohistoquímic i clínicopatològic de 19 tumors: 13 tumors de Brenner (5 benignes, 7 borderline i 1 maligne) i 6 CCT. Hem determinat la immunoreactivitat per a EGFR, Ras, ciclina D1, p16, Rb i p53, així com la hibridació in situ d'EGFR i les mutacions als gens K-Ras, B-Raf, CTNNB1, PIK3CA i p53.

Els tumors de Brenner i els CCT es diferencien per l'expressió d'EGFR, p16, i p53. Els tumors de Brenner benignes mostren expressió baixa per a tots els marcadors. Els tumors de Brenner borderline tenen expressió dèbil per a ciclina D1, moderada per a Ras i forta per a EGFR. El tumor de Brenner maligne és intensament positiu per a ciclina D1, Ras i EGFR i negatiu per a p16, Rb i p53. Els CCT són negatius per a EGFR, ciclina D1 i Ras, positius per a p53 i p16 i tenen mutacions a p53. Els nostres resultats suggereixen que els tumors de Brenner i els CCT segueixen vies tumorigèniques diferents. Els tumors de Brenner malignes són neoplàsies de baix grau amb activació de la via PI3K/AKT mitjançada per EGFR. Els carcinomes de cèl·lules transicionals són tumors d'alt grau amb activació de la via de p53.

Dra. Míriam Cuatrecasas

Dr. Jaime Prat

Anatomia Patològica

Departament de Ciències Morfològiques

Universitat Autònoma de Barcelona

Transitional Cell Tumors of the Ovary. A Comparative Clinicopathologic, Immunohistochemical, and Molecular Genetic Analysis of Brenner Tumors and Transitional Cell Carcinomas. Cuatrecasas M, Catusus L, Palacios J, Prat J. Am J Surg Pathol 2009;33:556-567.